President's Message

അശോകൻ വട്ടക്കാട്ടിൽ

കാഞ്ചനത്തിന്റെ പുതിയ ലക്കം, കോവിഡ്–19 എന്ന മഹാമാരിയുടെ വെല്ലുവിളിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, സമ്മിശ്ര വികാരത്തോടെയാണ് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമർപ്പിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യജീവിതം അതിജീവനത്തിന്റെ ഒരു വീരഗാഥയാണ്. ആധുനിക സമൂഹത്തിന് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ദുഃരവസ്ഥ പരിചിയതമല്ലെങ്കിലും ചരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിൽ സമാനമായ1918–ലെ സ്പാനിഷ് ഫ്ലുവും, അതിനുമുൻപുണ്ടായ പ്ലേഗും ദശലക്ഷകണക്കിന് മനുഷ്യജീവൻ കവർന്നെടുത്തിട്ടുണ്ട്. രോഗാണുക്കൾ എന്ന ഒരു ആശയം പോലും ശസ്ത്രലോകത്തിന് അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന അക്കാലം പോലും മനുഷ്യൻ അതിജീവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനിക ചികിത്സാരീതികളും മികവാർന്ന ശുചിത്വബോധവും ഉള്ള ഈ ആധുനികലോകത്തിൽ മനുഷ്യ മനഃക്കരുത്തിന്റേയും ശാസ്ത്ര പുരോഗത്തിയുടേയും കോവിഡ്–19 ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ തകർന്ന് വീഴുക തന്നെ ചെയ്യും.

കോവിഡ്–19 അപ്രതീക്ഷവും അതിശയരകവുമായ പ്രതിസന്ധിയാണ് മനുഷ്യ രാശിക്കുമുന്നിൽ ഉയർത്തുന്നത്. രോഗഭീതിയോടൊപ്പം അന്യദേശത്ത് താമസിക്കുന്ന നമുക്ക് ഭാവിയിൽ വരാവുന്ന പ്രശ്നങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട ചോദ്യാവലിത്തന്നെയുണ്ട്. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഉത്തരം കാലത്തിന് മാത്രമെ നല്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളു. പക്ഷെ, ഇപ്പോഴുള്ള പരിമിതികളേയും പരാധീനതകളേയുക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെടാതെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ തന്നെ നോക്കിയാൽ ഉദാത്തമായ നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉത്തരങ്ങളായി ഉണ്ട്.

അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് സ്വന്തം ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തി ഓരോ വിലപ്പെട്ട ജീവനും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യർ ആരോഗ്യരംഗത്ത് വിശ്രമമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതെപോലെ തന്നെ അനേകം സമൂഹങ്ങൾ ഒറ്റയായോ കൂട്ടമായോ ഭക്ഷണവും മരുന്നും എത്തിക്കുന്നതിനും സുരക്ഷ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനും വിതരണം ചെയ്യുന്നതിനും മുന്നോട്ട് വന്നത് അവസ്മരണീയമാണ്.

മനുഷ്യന്റെ അതിജീവനത്തിന്റെ ത്വര സഹജജീവി സഹകരണത്തിനും ലാഭേച്ഛയില്ലാത്ത കാരുണ്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഇതിന്റെ ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം കഴിഞ്ഞ പ്രളയകാലത്ത് കേരള അസ്സോസ്സിയേഷന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ ഒത്തയൊരുമയോട് ചേർന്ന് നടപ്പിലാക്കിയത് നമ്മൾ എല്ലാവരും കണ്ടതാണ്.

ടെന്നിസ്സിയും സമീപപ്രദേശങ്ങളും സ്റ്റേ സേഫ് നിർദ്ദശങ്ങൾ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ആരോഗ്യ സുരക്ഷ നമ്മളിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും ഉത്തരവാദിത്തമായി മാറുകയാണ്. സുരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനോടൊപ്പം ജീവിക്കുവാനും ജോലി ചെയ്യുവാനുമുള്ള ഒരു ജീവിതശൈലിയാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. ഈ വെല്ലുവിളിയെ ശാസ്ത്രീയ അറിവുകളുടേയും ശുചിത്വത്തിലൂടേയും മുന്നേറുവാൻ സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സ്വയം സൂക്ഷിക്കുക. മറ്റുള്ളവരെ പരിരക്ഷിക്കുകയും ഈ നൂതന വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിച്ചുകൊണ്ട് സമൂഹത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള പൗരനാകാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയട്ടെ എന്ന് പ്രത്യാശിച്ച് കൊള്ളുന്നു.

Stay Safe! Stay Healthy!!

കാഞ്ചനം

ഒരു കാൻ പ്രസിദ്ധീകരണം

Editorial Board

Managing Editor
Ashokan Vattakkattil

Chief Editor
Ambazhakkattu Sankaran

Associate Editor
Sandhya Hariharan

Design & Concept
Manoj Rajan

നവരസങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയനുഭവം

അമ്പഴക്കാട്ട് ശങ്കരൻ

നവരസങ്ങൾ എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത മലയാളികൾ വിരളമാവും. ക്ലാസ്സിക് കലകളായ കഥകളി, കൂടിയാട്ടം, ഭരതനാട്യം, കുച്ചിപ്പുടി, കഥക് തുടങ്ങിയ നൃത്ത–നാട്യ രൂപങ്ങളിലെ അനിവാര്യ ഘടകമാണത്. നിത്യജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യമുഖത്തിലൂറുന്ന ഭാവങ്ങൾ അതിലൊന്നാവാതെ തരമില്ല. പ്രപഞ്ചത്തിന്റേയും പ്രകൃതിയുടേയും നിഗൂഢവും, പ്രവചിക്കാനാവത്തുതുമായ പ്രതിഭാസങ്ങൾ നവരസത്തനിമയുടെ കണ്ണാടയിലൂടെ വീക്ഷിച്ചാൽ എങ്ങിനെയിരിക്കും എന്ന ഒരു അന്വേഷണമാണ് ഇവിടെ നടത്തുന്നത്.

ശൃംഗാരം

അനുരാഗവും രതിയുമാണ് ശൃംഗാരത്തിന്റെ സ്ഥായിഭാവം. കടലും, കരയും, നദിയും, തീരവും പ്രകൃതിയിൽ പ്രണയത്തിന്റ് മൂർത്തിമത്ഭാവങ്ങളാണ്. പർവതശൃംഗങ്ങളിൽനിന്നും കളകളം ശബ്ദം വിതറി കാറ്റിനോട് കുസൃതി ചൊല്ലി പ്രഭാത സൂര്യകിരണങ്ങളേറ്റ് ഒഴുകുന്ന നദിയുടെ ശോഭ ഒന്ന് വേറെ തന്നെയാണ്. കാന്തിയൂറുന്ന നദിയുടെ അഴക് സ്വപ്നത്തിലെന്ന പോലെ നിർന്നിമേഷം കടൽ നോക്കി നില്ക്കുന്നു. നദിയുടെ ദീപ്തിയേറും മുഖം, മാധുര്യം നുണയും വാക്കുകൾ സധൈര്യം പ്രാഗല്ഭ്യത്തോടെ കടൽ ആസ്വദിക്കുകയാണ്. നദിയുടെ ഔദാര്യം കടലിനെ കൂടുതൽ ആവേശഭരിതമാക്കുന്നു. മലയിടുക്കും, പാറക്കെട്ടുകളും താണ്ടി ഗർത്തങ്ങളിൽ ആഞ്ഞ്പതിച്ച് വെള്ളചാട്ടങ്ങളിൽ മഴവിൽ വിരിച്ച് അതങ്ങിനെ ഒഴുകുകയാണ്. പ്രണയാതുരത്തോടെ കടൽ, സംഗമത്തിനു വേണ്ടി ക്ഷമയോടെ കാത്ത് നിൽക്കുന്നു. മദാനുരാഗഹർഷവായ്പോടെ വിഭ്രമം വരും വിധ ഉള്ള ലീലാവിലാസങ്ങൾ ഔന്നത്യം നേടുന്നു. ഒടുവിൽ ഭാവ ഹാവ ഹേലങ്ങളോടേ നദി കടലിൽ ലയിച്ച് കായലിന്റെ ശാന്തത കൈവരിക്കുന്നു.

കരുണം

കടുത്ത വേനൽ ചൂടിൽ വരണ്ട് വിണ്ട് ഭൂമി ശോകത്തിലമർന്നിരിക്കുന്നു. വിണ്ട്കീറിയ പാദങ്ങളും പുണ്ണ് പിടിച്ച വിരലുകളുമായി കർഷകൻ കൈകൾ കൊണ്ട് കൺ മറച്ച് ആകാശത്തിലേക്ക് ദയനീയമായി നോക്കി. വാനിൽ ഒറ്റ മേഘങ്ങളുമില്ല. കാരുണ്യം വറ്റിയ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ശക്തിയെ പഴിക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ എല്ലുന്തിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഓർത്ത് അവൻ കണ്ണീരൊഴുക്കി. വേനൽ വറുതിയിൽ കാലിയായ പത്തായം എലികളും ക്ഷുദ്രജീവികളും കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പ്രതീക്ഷയസ്തമിച്ച് ഗദ്ഗദത്തോടെ തന്റെ നിഴൽ നോക്കി അയാൾ നടക്കാൻ തുടങ്ങി. ഉരുണ്ടുകൂടിയ കറുത്ത മേഘങ്ങളെ അയാൾ കണ്ടില്ല. കാറ്റ് കൊണ്ട് വന്ന കനിവിന്റെ ആരവത്തിനെ ശ്രദ്ധിക്കാൻ അയാൾക്ക് തോന്നിയില്ല. തിരക്കിട്ട് വന്ന ഇടിയും മിന്നലും അയാളുടെ നെടുവിർപ്പുകളെ ഉലച്ചു. ഒരു കുടം തുള്ളിയായി കാരുണ്യവർഷം കണ്ണീരായി ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു.

വീരം

പാറ കൂട്ടങ്ങളും വനങ്ങളും വന്യ മൃഗങ്ങളും നിറഞ്ഞ പർവതങ്ങൾ ഉത്സാഹതിമിർപ്പോടെ തലയുയർത്തി നിന്നു. പരാക്രമിയായി കൊടുങ്കാറ്റിനെ പ്രഭാവത്തോടെ തടഞ്ഞ് നിർത്തി. തീഷ്ണ നോട്ടത്തോടെ ഗർവ് നിറഞ്ഞ ഉഗ്രജീവികളെ മെരുക്കിയെടുത്തു. പീഡിതജീവികളെ വിനയപൂർവം സംരക്ഷിച്ചു. കരളുറപ്പിന്റെ പര്യായമായ ഗിരിശൃംഗങ്ങളിൽ കൊടിയടയാളമായ ചന്ദ്രക്കലയുടെ അർദ്ധപ്രകാശം താഴ്വാരങ്ങളെ വിനയാന്വിതമാക്കി. കർണ്ണന്റെ കുസലില്ലായ്മയും, അർജ്ജുനന്റെ പ്രതാപവും, ഭീമന്റെ ശക്തിയും, ദു;ര്യോധനന്റെ ഗർവ്വും മലയിടുക്കുകളെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിച്ചു. മേഘങ്ങൾ മാലാഖമാരായി കുലപർവതങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും നൃത്തം ചിവിട്ടി.

രൗദ്രം

ഏഴ കടലുകളും ഏഴ രൗദ്രഭീമന്മാരാണ്. വായുവിനോടൊപ്പം ഭൂമിയിലെ സകല ജീവജാലങ്ങൾക്കും ജീവനായി വർത്തിക്കുന്ന ജലത്തിന്റെ കലവറ. സ്നേഹിച്ചാൽ അവൻ പ്രിയതമക്ക് സൗഗന്ധികം സമ്മാനിക്കും. ക്രോധാവേശത്തിൽ ദുഃശ്ശാസനന്റെ മാറിടം പിളർക്കും. ഉദയാസ്തമനത്തിന്റെ ചാരുത മഴവില്ലായി ആകാശത്തിൽ പരക്കും. ആർത്തട്ടഹസിക്കുന്ന ദുര്യോധനനായി തിരമാലകൾകൊണ്ട് പർവതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് ഗർവ്വും അമർഷവും അമ്മാനമാടും. സായന്തനങ്ങളിൽ ജലകന്യകകളെ സ്നേഹവായ്പോടെ തലോടും. യാമങ്ങളിൽ ചുഴികൾ തീർത്ത് പാതാളത്തിലേക്ക് ചുഴറ്റിയെറിയും. ചില നേരങ്ങളിൽ ശാന്തമായുറങ്ങും. മറ്റു സമയങ്ങളിൽ ഇടിമുഴക്കമായി ഉഗ്രതപൂണ്ട് കൂസലില്ലാതെ ഉയർന്നുപൊങ്ങുന്ന തിരമാലകൾ തീർക്കും. രൗദ്രം

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

കാരുണ്യത്തിന്റെ വിപരീതമല്ല പര്യായമാണെന്ന് പ്രപഞ്ചമറിയും.

ഹാസ്യം

വാനരിൽ നിന്നും നരനിലേക്ക് ഏറെ ദൂരമില്ല. പക്ഷെ വാനരർ മനുഷ്യ വംശത്തിന് ഹാസ്യത്തിന്റെ സ്ഥായിഭാവമായ ഹാസം സമ്മാനിച്ചതിന് വലിയ തെളിവുകളും പങ്കുമുണ്ട്. പഴം എറിഞ്ഞ് കൊടുക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് പഴം തിന്ന് തൊലി തിരിച്ചെറിഞ്ഞ്

അവ ചിരിക്കുടുക്കകൾക്കളിൽ സ്മിതം ഉണർത്തുന്നു. മരച്ചില്ലക്കളിൽ തൂങ്ങിനിന്ന് ഉഞ്ഞാലാടി, ഒരു കൊമ്പിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് ചാടി, കാട്ടിയത് തിരിച്ച് കാട്ടി, ഒളിച്ച് കളിച്ച് ഹസിതത്തിന്റെ തിരമാല തീർക്കുന്നു. ആലസ്യ-നിദ്രാ ഭാവങ്ങൾ അഭിനയിച്ച് കുട്ടികളിൽ അസൂയ ജനിപ്പിക്കുന്നു. അപഹസിത ചേഷ്ടകൾ കാട്ടി നാനതരം ജനങ്ങളെ അതിഹസിതവാനത്തിലേക്ക് ഉയർത്തി ഹാസ്യസമ്രാട്ടായി പരിലസിക്കുന്നു.

ഭയാനകം

കഞ്ഞി കർക്കിടകം. താളും ചേമ്പും കാട്ടുകിഴങ്ങുകളും മാത്രം കറിവെക്കാൻ കിട്ടുന്ന കാലം. മുത്തശ്ശി കഥകളിൽ മാത്രമെ ഇന്നുള്ളവർക്ക് 99-ലെ (കൊല്ലവർഷം 1099 കർക്കിടകമാസം) ഭയാനക വെള്ളപ്പൊക്കത്തെ കുറിച്ച് കേട്ടറിവുള്ളു. കേട്ടറിവുകൾ കഥ കേൾക്കുമ്പോലെ രസിച്ചിരിക്കാം. 93-ലെ ((കൊല്ലവർഷം 1193 കർക്കിടകമാസം) വെള്ളപ്പൊക്കം ഇന്നത്തെ തലമുറ അനുഭവിച്ച് അറിഞ്ഞതാണ്. ഭയാനകത്തിന്റെ സ്ഥായിഭാവം ആത്മഭയമാണ്. നട്ടപ്പാതിരക്ക് എന്തോ ശങ്ക മനസ്സിൽ തോന്നി എമർജൻസി ലൈറ്റെടുത്ത് അയാൾ കിടപ്പുമുറിയിൽ ജനൽതുറന്ന് പുറത്തേക്ക് നോക്കി. മുറ്റത്തും തൊടിയിലും ജലമുയരുന്നു. ഭാര്യവിളിച്ച് കാണിച്ചപ്പോൾ അവൾ “അയ്യോ നമ്മുടെ പശു” എന്നലറി. വതിൽ തുറന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ മുറ്റമാകെ വെള്ളം. അയലക്കാർ അഴിച്ച് വിട്ട കാലികൾക്കൊപ്പം അവളും ദൈന്യതയോടെ റോഡിലും പറമ്പിലും അലയുന്നു. ഒഴുക്കിന്റെ ആവേഗം കൂടിക്കൂടി വരുന്നു. പ്രായമായ അച്ഛനേയും ഭാര്യയേയും കുട്ടികളേയും പുരപ്പുറത്ത് അയാൾ കയറ്റിയിരുത്തി. ഭാര്യയുടെ അലറികരച്ചിൽ നിയന്ത്രിക്കാൻ അയാൾ പാടുപെട്ടു. സ്വന്തം ഹൃദയമിടിപ്പ് കടിക്കൂടി വരുന്നത് അയാൾ കേട്ടു. കുട്ടികളുടെ ചപലത അയാളുടെ ഹൃദയമറിഞ്ഞു. ഇരുട്ടിൽ തെങ്ങിൽ തലകളും കുത്തിയൊലിക്കുന്ന ജലവും മാത്രം. ഭക്ഷണത്തിന് കരിക്കിൻ വെള്ളവും നാളികേരവും മാത്രം. നാലാം നാൾ അച്ഛന്റെ തണുത്തു മരവിച്ച ജഡവുമായി അയാൾ മുറ്റത്തിറങ്ങി. അതുവരെ കരയാതിരുന്ന അയാൾ അലറിക്കരഞ്ഞു. കേരളത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം കുടുംബത്തിനും ഇതുപോലൊരു ഭയാനക അനുഭവം പറയനുണ്ടാകും. വിശ്വപ്രകൃതി വിശ്വരൂപം കാട്ടിയ അനുഭവം.

ബീഭത്സം

ലോക ചരിത്രത്തിൽ മഹാവ്യാധികളുടെ ചരിത്രവും അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായ മരണവും എടുത്താൽ ഏറ്റവും ബീഭത്സമായത് സ്പാനിഷ് ഫ്ലൂ എന്നറിയപ്പെടുന്ന 1918-20 കാലത്ത് പകർച്ചപ്പനിയാണ്. 5 കോടിയോളം വരുന്ന ജനത അതിന്റെ ഫലമായി മരണപ്പെട്ടുവെന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. വസൂരിയും (smallpox), പൊങ്ങൻ പനിയും (chickenpx), എയ്ഡ്സും (HIV Positive) ഒന്നും അത്രത്തോളം വരികയില്ല. ഭീതിജനകവും ജുഗുപ്സാവഹവുമായ മഹാവ്യാധികളാണിവയെല്ലാം. വിശ്വാസികൾക്ക് കോപത്തോടെ ദൈവമെറിയുന്ന വിഷ വിത്തുക്കളാണവ. ഈ കോറോണ കാലത്ത് ഭീതിജനകമായ ഭൂതകാലത്തേക്ക് ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചിവെന്ന് മാത്രം. കോവിഡ്-19 ഏറെ പിടിച്ചുലക്കിയ നഗരമാണ് ന്യൂയോർക്ക്. സംസ്കരിക്കാനാവതെ വലിയ ട്രക്കുകളിൽ കൂട്ടിയിട്ട ശവക്കുമ്പാരങ്ങൾ വേദനാജനകവും കരളലിയിക്കുന്നതുമാണ്. ജനങ്ങളിൽ അപസ്മാരം, ഉദ്വേഗം, മോഹം, മരണം എന്നീ ബീഭത്സഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഈ മഹാവ്യാധികൾ ഒരിക്കലും ഈ ഭൂമുഖത്ത് ഉണ്ടാവതിരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുക മാത്രമെ നിവർത്തിയുള്ളു.

അത്ഭുതം

പ്രകൃതിദത്തമായ മഹാത്ഭുതങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും രോമാഞ്ചജനകമാണ്. ഹിമാലയവും, ഗ്രാന്റ് കാനിയനും, നയാഗ്ര-വിക്ടോറിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും, കടൽത്തീരങ്ങളുമെല്ലാം ഉന്മാദമുണ്ടാക്കുന്ന കാഴ്ച്ചകളാണ്. തിരമാലകളുടെ ആവേഗം, മഹാഗർത്തങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന സംഭ്രമം, ചക്രവാളം ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രഹർഷം, ഗിരിശൃംഗങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന ചപലത മുതലായവ അത്ഭുതത്തിന്റെ സഞ്ചാരിഭാവങ്ങളാണ്. അത്ഭുതം ചിലപ്പോൾ ജഡാവസ്ഥ സമ്മാനിക്കുന്നത് നമുക്കെല്ലാം അനുഭവമുള്ളതാണ്. പ്രകൃതിയിലെ അത്ഭുതക്കാഴ്ച്ചകൾ കുട്ടികൾക്കെന്നപോലെ മുതിർന്നവർക്കും വിസ്മയവും ദിവ്യദർശനത്തിന്റെ അനുഭൂതിയും പ്രാപ്യമാക്കുന്നു.

ശാന്തം

അഷ്ടരസങ്ങളാണത്രെ പണ്ട് ഉണ്ടായിരുന്നത്. ശാന്തം പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതത്രെ! എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളേയും അടക്കം ചെയ്യാൻ കഴിയുമ്പോഴാണ് ശാന്തത

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

കൈവരുന്നത്.
ലോകാവസാനത്തിൽ ശിശുവായി മഹാവിഷ്ണു വിശാലമയ ജലപരപ്പിൽ ആലിലയിൽ ശാന്തമായി കൈവിരലുകൾ കുടിച്ച് കിടക്കുന്ന അതിമനോഹരമായ ഒരു സങ്കല്പചിത്രമുണ്ട്. തത്വജ്ഞാനമാണ് ശാന്തത്തിന്റെ സ്ഥായിഭാവം. നിർവ്വേദം അഥവ വിരക്തിയാണതിന്റെ സഞ്ചാരി ഭാവം. പർവതനിരകളും, കാടുകളും, ഗുഹകളും ഏകാഗ്രതക്ക് ഉതകുന്ന മോക്ഷദായക പ്രദേശങ്ങളാണ്. മഹാഭാരത യുദ്ധത്തിനുശേഷം ധർമ്മപുത്രരുടെ മഹാപ്രസ്ഥാനം ശാന്തി തേടിയുള്ളതാണ്. ശാന്തി തേടിയുള്ള മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ യാത്രകൾ പലപ്പോഴും അവനിൽ അന്തർലീനമായ ദയയേയും, ഭക്തിയേയും, സ്തുതിയേയും ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്നു. രാഗദ്വേഷങ്ങളില്ലാത്ത 'ശാന്ത'ത്തെ ഉൾപ്പെടുത്തി രസങ്ങൾ 'നവ'മായിത്തീർത്തവർക്ക് പ്രണാമം.

നവരസചിന്തകൾ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്. പ്രപഞ്ചവും ഭൂമിപ്രകൃതിയും മനുഷ്യകുലത്തിനായി നവരസഭാവങ്ങൾ അനുസ്യൂതം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയിലേക്ക് എപ്പോഴും കണ്ണും നട്ടിരിക്കുക, ഓരോ ചലങ്ങളും സൂക്ഷമതയോടെ പഠിക്കുക, അതിനെ സ്നേഹിക്കുക, അതിനെ വേദനിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിയുവാന്നത്ര ശ്രമിക്കുക, അതിന്റെ ആന്തരിക ശക്തിയെ പ്രണമിക്കുക വഴി സ്വയം മനുഷ്യനായി തീരുക എന്നിവയാകട്ടെ ഈ വ്യാധി കലത്തിനുശേഷവും നമ്മുടെയെല്ലാം ലക്ഷ്യവും പരിശ്രമവും.

വാൽക്കഷ്ണം

കോവിഡാനന്തരകലം. നവജാതശിശുവുമായി അമ്മ ഡോക്ടറുടെ മുറിയിലെത്തി. എല്ലാ പരിശോധനയും കഴിഞ്ഞ് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഒരു ഇഞ്ചക്ഷനും കൂടി എടുക്കാനുണ്ട്, കോവിഡിന്റെ. കുഞ്ഞ് അലറി കരയുമെന്നറിയാം. എന്നാലും ആ അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ശാന്തത തെളിഞ്ഞു. മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തേക്ക് പോകുന്ന ഡോക്ടർക്ക് അമ്മ നന്ദി പറഞ്ഞു. കുട്ടി ജീവിതത്തിൽ നേരിടാനിരിക്കുന്ന നവരസങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് ആ അമ്മ ഓർത്തതേയില്ല.

*****

☺ "Smile!" - a poem

Ashika Pradeep

A word I've heard quite a lot.

A word that wipes away our tears and thoughts.

Letters combined together, often used as a mask.

Stringed across our faces, so questions are not asked.

A word that can be used for sorrow and sympathy.

A word that can hold many emotions, like a symphony.

We plaster it just below our nose.

Copyright © 2020 - Kerala Association of Nashville

So that if we were books, we'd remain closed.

A word that can be a simple act of kindness.

A word --mostly used --to express.

Financing College Education - Scoring the Final Touchdown

Suseela Somarajan
&
Akhila Ashokan
Vanderbilt University Alumni

When it comes to the college application process, one of the most daunting aspects can be finance. From tuition to meals, every decision comes with a hefty price tag. Students and parents alike can find the process difficult and frustrating to navigate. In far too many cases, ambitious students are held back by an inability to finance their own education to a selective school. It may be because of family situations or it may be because of the elitist system currently in place at academic institutions. The truth is that the US college tuition system has many faults, ultimately placing the burden of financing college education on the youth of America. However, digressing into this topic will not assist most of us. Instead, the key to a successful financial future is to understand the system, the options available, and play the tuition field game like a pro. The more you know, the more successful you will be.

Unlike the Indian education system, where parents finance their children well into their graduate school programs, the US education system places a heavy burden on middle class families. The average student loan debt in the US is close to $37,000 and continues to grow exponentially with every second. So, before we all decide to take on those high interest loans, let's take a survey of the landscape. What options are available if you want to pay for college without struggling to pay off loans for the next 10 years? Where's the free money at? The answer is, of course, in scholarships. Each year, an estimated $49.3 billion in grants and scholarship money is awarded by the U.S. Department of Education, colleges, and private institutions . The great thing about it is that there is a scholarship available for almost anyone out there.

Merit Scholarships

For those studious academics out there, there will very likely be merit scholarship(s) offered by the university you are applying to. Be sure to visit the financial aid section of your university's website and contact academic counselors well in advance of upcoming deadlines. Having a solid academic record is the easiest way to secure those funds. If you are a National Merit Finalist or a Semifinalist, be sure to include it in your application or notify college after the application has been submitted. This will impress the admissions committee and as an added bonus some colleges may offer a full-ride.

Statewide scholarships

Next, there are statewide scholarships. Every state has a set number of grants they provide based on criteria. In Tennessee, there are a number of scholarships including the HOPE scholarship, the General Assembly Merit scholarship, and the Aspire award. There are many more and some are automatically applied to your tuition bill, but others may not be. Check out this link for more info: https://www.tn.gov/collegepays/money-for-college.html. The federal government also puts our tax dollars to use by offering their own selection of grants. Most of these grants are need-based, but they are definitely worth looking into: https://studentaid.gov/understand-aid/types/grants.

Need-Based Scholarships

If you are in the thick of the college admission process, you've probably heard of the FAFSA (Free Application for Federal Student Aid). The FAFSA is a handy tool that is used by college and the government to determine your eligibility for need-based financial aid. Most colleges will require that you submit the FAFSA and sometimes the CSS (College Scholarship Service) to be considered for aid. The FAFSA can be a great help for low to middle income families as it analyzes your family's income and assets to determine your financial need and expected family contribution. I cannot stress how

Copyright © 2020 - Kerala Association of Nashville

important these two forms are! In the college admissions game, every penny counts and you're losing money if you don't fill these out. Need-based scholarships and many scholarships are given out on a first-come-first-serve basis. The sooner you fill these out, the better chance you have of securing financial aid.

Family affiliation and military service scholarships

There is a good chance that the company you or your parents work for provides a scholarship. Look into what the eligibility for those scholarships are. Vanderbilt, for example, used to pay up to 70% of college tuition for their employees' kids. The military also provides many scholarships if you are related to a veteran. In addition, Reserve Officers' Training Corps (ROTC) members can also receive scholarships up to full-tuition!

Private scholarships

What many people do not consider when applying to scholarships are private institutions. There is an abundance of money being offered by wealthy corporations. Google, Coca-Cola, DCU, Bank of America, and AXA are just a few of the thousands of companies offering scholarships. The key here though is to be proactive, research, and apply to as many as possible. They may be looking for an academically qualified student or a strong community leader. The numbers in this category will be lower but they will still make a dent in that tuition bill. Are you an athlete, artist, immigrant, short person, or a theatre geek? You name it; there is a scholarship for it. Keep in mind that there are always local community scholarships available. In particular, there are a number of scholarships geared toward minority groups including women in STEM. TWISTER, for example, is a local conference held by Women in Technology of Tennessee and they offer a STEM scholarship each year for two local high school students. Society of Women Engineers (SWE), Center for Women in Technology (CWIT), Google Women Techmakers Scholar Program, Nashville Area Panhellenic Alumnae Association (NAPPA) are some other groups offering scholarships with various amounts. If there is a specific career or major you are interested in, I would check out the websites of affiliated organizations. Here are some resources to checkout in this category:

https://www.fastweb.com/

https://www.scholarships.com/https://www.salliemae.com/college-planning/college-scholarships/

https://apply.scholarsapply.org/equitableexcellence/login.php

https://buildyourfuture.withgoogle.com/scholarships/generation-google-scholarship/

https://www.coca-colascholarsfoundation.org/apply/

So now that we are aware of the options, let's review the game plan. Financing college can seem like grueling, tedious work. There will be many applications to fill and essays to write. However, doing the work upfront will come with many benefits down the line. The best thing is to start early. Even saving up a few hundred dollars while in 8th grade will accumulate to a few thousand by senior year of high school. At the same time, do the research. I strongly advise taking a proactive approach in this endeavor. Those who seek what they want will get what they want. Reach out to those college admissions counselors and ask to speak with them directly on what scholarships are available. Read through the financial aid websites and track deadlines appropriately. These resources are out there for your use, so use them. The biggest advantage in this game will be academics. Colleges want the best and brightest at their institutions. They may even give you a 'full ride' if you are a National Merit Finalist. The second biggest advantage will be your own personal qualities. Whether you are in ROTC or the main lead in every high school musical, there is a scholarship that fits your credentials. I've given you a basic guide here that you can now use to train for the upcoming match against student debt. Fine tune your scholarship search and zero in on those scholarships fit for your unique skill set. There are several opportunities out there waiting for those who work for it. Now, get out there and score that touchdown!

[Note : Kerala Association of Nashville will be introducing a merit/volunteer lead scholarship from this year and also will be organizing a College Admission Seminar ,details to follow.

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

Mirror - a story

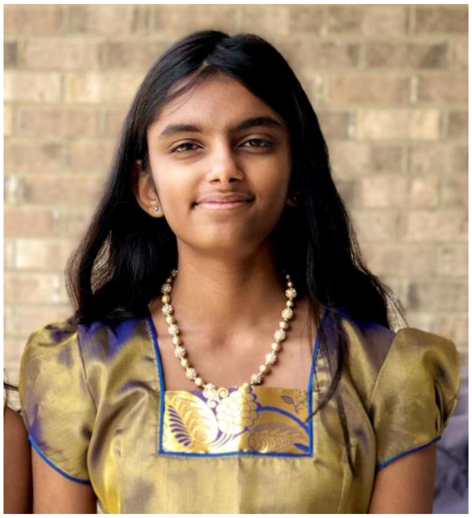

Dia Manoj

“Hey, Joey!”, Adeline laughed as she saw her best friend join her live stream. She was currently in her room,doing a live-stream for hundreds of thousands of people. She was talking about her new U.S tour, which was starting the next day. She was nervous for the first concert, but that was nothing unusual. Every tour she’s had, she has worried her head off about the first concert, only to have the concert go perfectly. But even though she’s had plenty of experience with tours, she was still biting her nails away to nothing at the slightest chances of the concert going completely wrong. She tried to calm herself down, and ended the live stream. Surely nothing would happen at the concert, she reassured herself, nothing ever has before.
She flopped onto her bed, and as soon as she did, her doorbell rang. She groaned, and dragged herself to the front door. She prayed that her boss wasn’t outside. The last thing she needed right now was to be even more stressed about the first concert. Fortunately, it was only Joey standing at the door, standing in a pink, glittery costume. He had a yellow top hat, a bright red scarf, and a matching tu-tu to go with it.
“What’s with the tu-tu”, she chuckled, and swung open the door to let him in. Joey’s face flushed, and Adeline could already tell he was going to go off in another one of his unending rants. His face was turning an ever darker shade of red than the scarf around his neck.
“Apparently *this* is the costume I’ll be wearing on stage. Out of all the things they could’ve chosen -”, he rambled on, walking into the kitchen, and sitting at the counter top. Adeline rolled her eyes and followed him in. Adeline lived in a small apartment, and for being a fairly rich celebrity, she was still very stingy with spending her money. The kitchen connected to the living room; there was one hallway, with her bedroom, a bathroom, and a guest room. Even though the guest room was being used as a songwriting and music room, the music seemed to occupy her whole apartment. Guitars hung on the wall, radios were scattered on tables, and a large piano took up most of her living room.
Joey was one of the back up dancers for her shows, and also her best friend. Wherever she went, he went. And unfortunately, that also meant anything she ate, he did too. Joey was probably the reason her pantry was constantly empty. They had known each other since they were 6, and Joey was still the same as when she first met him.
“- I mean the AUDACITY of it all!”, Joey picked an apple from a fruit bowl on the counter.
“No wait, those are only for-”, she tried to grab the apple from him, but he bit deep into it.
“-decoration,”, she sighed, taking the slobbery, fake apple as Joey gagged and spit out the plastic.
“Who uses *food* as decoration?”, he glared up at her from the sink. She grinned, and pushed him back to the front door. “As much as I love having you here - you need to go now. I need to go to sleep early for the concert, and you do too!” He smiled and rolled his eyes exaggeratedly. It was barely dark outside, and the New York City lights shone out from it all, like stars. You could hear about a million people, rushing home, calling for a cab, talking - it was the music of the city. Rain was also sprinkling down lightly. So light, that it almost stung when the drops hit your skin. Quickly, they said goodbye, and Joey drove away in his blue Chevrolet. That night, they both slept well. And it’s good that they did, because what happened the next day during the concert, was going to take all the energy they could get.

Adeline pulled her coat closer to herself, shivering. She never really liked the idea of wearing a big, fluffy coat, she always thought she looked an awful lot like a penguin when she did. But, it was freezing outside, and she couldn't care less about whether she looked like any arctic animal of any kind. The concert was starting in 10 minutes - 6:00 exactly. Her boss told her specifically to not talk a lot, she would need to save her voice for the concert. And luckily, when hanging out with Joey, she didn’t have to do much talking at all, he usually filled up 80% of the conversations He was going through an odd wizard phase, and most of what he said either consisted of Harry Potter or the fact that he hasn’t gotten his letter to go to Hogwarts.
“If you really think about it Adeline, we don’t know if wizards *don’t* exist, and we don’t exactly know if I’m one either! Anything could happen. Man, during

Copyright © 2020 - Kerala Association of Nashville

your concert, what if an owl came down and dropped a letter to me while we were performing. How cool would that be?", he was insistent on the thought of being a wizard.
"You know what, Joey? That is definitely a sensible and very much possible event. It would be super cool.", she whispered and rolled her eyes - something she did quite often around him.
Soon enough, they were changing into costumes, and the roaring, screaming fans in the stadium made her guts do a cartwheel. She was a nervous wreck. Finally, it was time to get on stage and perform. She ran out on stage, and the screams got even louder. She smiled and looked around at the crowd. The first song started and she finally was able to sing and make noises louder than just whispers. She was only mid-way through the first song and she was melting away in sweat. She scanned the front row of people. Everyone was dressed up - with face paint and costumes and large signs. One fan was in a dark, wizarding costume. Joey would have definitely appreciated their costume choice. The fan wasn't screaming or jumping around, he was just mumbling. Maybe he was saying the lyrics, Adeline wasn't completely sure. The song was about to end when she realized that Joey wasn't on stage. She looked around, her nervousness growing. He was nowhere. He wasn't backstage or in the audience. As she looked around, her eyesight seemed to be getting worse. Everything was slowly blurring out, and she stopped singing and dancing, and tried to rub her eyes. The rest of the dancers looked confused at her, and they might have been saying something, but she couldn't see their faces anymore. Everything got more blurry, and soon she couldn't see anything at all.

She woke up in her apartment. Except it wasn't really *her* apartment. It had the same layout, but the walls were painted dark gray, and no guitars hung from any walls. The large piano was missing, and in its place was a girl staring confused at her. The girl looked oddly familiar. It took her a few seconds until she realized that the girl sitting in front was herself. Same face, same blue eyes. Everything was the same except for the glasses her 'clone' was wearing. Adeline didn't scream, and she didn't move. She just stared, and her clone did the same.
"Who are you?"
"Who are *you*?"
They both laughed nervously and tried to calm down.
"Do you know where we are?", Adeline asked her.
"It looks like my room, but everything is different. I looked around before you appeared. No windows or doors. Just some weird mirror.", the clone said.
"I don't know who you are, or why we look the same, but we need to find a way out. I don't really like this place all too much", Adeline whispered, looking around to see if anyone else was there with them. Noone.
"Well, if I'm staying here with you, I might as well know your name.", everything Adeline's clone said was quieter, as if her speaking any louder than just above a whisper would make the whole building crumble down.
"It's Adeline.", Adeline decided to lower her voice a bit too. There might have been a good reason why she was talking quietly.
"Well my name is Adeline too, but you can call me Addie I guess. I know this is really weird, but I don't think we have time to take our sweet time and question everything. Best thing is to get out of here as quick as we can.",
Addie stood up slowly and reached out her hand. Adeline wasn't sure if she should trust this copy clone of herself, but she also wasn't sure if there was anything else she could do. So, Adeline took her hand and stood up. And they went off to look for any sign of an escape. Even though they agreed to move quickly and not question the whole situation, Adeline couldn't really stop *staring* at her. She felt like she had the right to stare too, as would anyone if they met their identical clone. All the rooms in the apartment were just like Adeline's, but they were all cold, dark, and barren. Except for one room, Adeline's music/guest room, which had a golden framed mirror hanging in the exact middle of the north wall. It was a completely normal mirror; it functioned perfectly fine - and Adeline and Addie looked into it and saw their reflections staring back at them. There were 4 identical girls in the room, and it made them laugh at the sight. Even though the mirror seemed normal, Adeline knew it wasn't. None of what was happening currently was normal, and Adeline fully believed that this mirror was either magical, or cursed, or a combination of the two. She wouldn't even be surprised if an old man crawled out of it at that-
"Hello ladies"
A deep voice interrupted her thoughts. The sound came out of nowhere, and by nowhere, I mean it came from the mirror. They looked back at each other with the same terrified faces. As if the fact that there was an identical clone of Adeline next to her wasn't weird enough, there was also an old man talking to her through a mirror.
"Um-hi?"Addie tried to break the awkwardly long silence, with an even more awkward voice crack.

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

"So it seems you ladies are in a bit of a situation here, that I can probably help with," the voice came up again, louder this time, and an image of an old man started to replace their reflections on the mirror. They gasped and looked at each other with relief. This might be their chance to get out of this nightmare. "Why are we here?", Adeline was in serious need of some answers before she could trust this weird mirror man.
"I'm not really sure why you're here, to be frank, I'm just a poor little mirror man. You two look very similar however..twins?"he asked, and they shook their heads. "Ah, different dimensions then? I don't know, but I can help you get out of here, if you can do me a favor."
"How could we even help you? How can you help *us*?"Addie asked, suspicious. She wanted to get out of there as much as Adeline, and trusting a man in a mirror wasn't something she would do easily either.
"I would tell you how I can help you, but you see, it's a little hard to explain to you humans. Bit of whimsical wizardry, if you will. Now, I completely understand if you don't trust me quite yet-"
He jumped out of the mirror, confidently. He rose out like a ghost, wearing a tall green hat, and large colorful clothes, his whole outfit adorned with gold. The girls looked at each other in shock, for the hundredth time. "-but as you might have realised by now, there really is no one else in here to help you. And, really, I'm not asking for that big of a favor. I just need you to answer 3 easy riddles- and poof, you'll be out of here in no time.", he chuckled, adjusting his abnormally large, purple tie.
Adeline wasn't sure what she had gotten herself into but all she knew was that she wanted to get out.
"Ok. Fine. Give us the first one."
He smiled and took off his hat, shook it a little, and took a slip of paper out of it. He read it out slowly.
"*I have cities but no houses. I have mountains, but no trees. I have water, but no fish. What am I?"* He grinned and looked back at them. "You have 5 minutes"
They both looked at each other in panic.
"Ok,um, well it has cities but no houses, um", Adeline struggled to think from all the pressure.
"Well obviously it's more than one place, so it's something with a lot of places. Wait it's a map!", Addie said, excitement rushing out. It was probably the loudest she had ever been since they met. Adeline smiled back at her, "Good job Addie, how did you get that so easily?"
"I just happen to like riddles as much as this mirror man", she grinned.
"Under 1 minute- very impressive," the man raised his eyebrows, "but it only gets harder from here."
"It's okay- we got this", Addie grinned, and urged for the next riddle.
"Okay.." the man pulled another slip from his hat, "I can be electric, but I'm not a car. I have strings, but I'm not a kite. I have a neck, but I'm not a person. What am I?"
Adeline looked to Addie hopeful for an answer.
"I've never heard a riddle like that before.", Addie frowned.
"Hm, well it's probably something to do with music, since it has strings. That narrows it down to a guitar and a few orchestra instruments..", Adeline said, "But it can also be electric, so the answer is a guitar!"
"Correct", the mirror man smiled at them. Adeline was surprised that she got the riddle right, she never was the type for riddles and brain puzzles of any type.
"Wow, that was really good", Addie
"Me and Joey do a lot of photography in our free time"
"-Wait I have a friend named Joey too! Though he's way too serious to have any fun doing stuff like that," Addie rolled her eyes. Adeline chuckled- that didn't sound at all like the Joey she knew.
"Ok, enough with the chitter-chatter, this last riddle is really tough, and you'll need 8 minutes this time. And if you don't get the right answer in time, you'll be stuck here forever." the man said, worriedly. That worried both of them even more.
"Okay.", they both said at the same time laughing nervously at their unison. It wasn't very surprising though, they were technically the same person.
"Let's see…" he reached into the hat, "I turn polar bears white. I turn the poor rich and I turn the rich poor. So, can you solve the riddle?"
There was a long pause of deep thought. They both looked at each other, hoping the other had any clue of an answer.
"Do you have any idea Addie?", Adeline asked. Addie bit her lip and adjusted her glasses. She sighed, "No, do you?"
"Nothing", she shook her head, "Okay wait, let's think about this, uh, it turns polar bears white, what makes polar bears white?"
"Mm, snow?"
"But how does snow turn rich people poor?"
"Maybe their cash and checks got wet from the melting snow?", they both giggled.

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

"5 minutes girls", the man interrupted their laughter.
They thought and thought and tried all of the possible answers and soon they only had 1 minute left, with no answers.
"I'm sorry, we can't solve it", Adeline looked at the mirror man. Both of them were full of disappointment and neither of them wanted to stay in the cold, gray apartment for any longer.
Then, the old man grinned, wildly setting off Addie and Adeline. Why was he smiling?
"Correct answer- I guess you do get to go home", he smiled and put his hat back on his head.
"Wait but how is that the right answer?", Addie didn't have the nearest idea. Adeline gasped-"The question was -Can you solve this riddle? And we said no- that's the right answer", Adeline gushed and jumped.
They both laughed with relief and looked back at the old mirror man. They both looked back at each other again.
"As much fun as I had with you, I hope I never see you again", Addie smiled back at her. They giggled and said goodbye as the room got spinny and they got back to their homes.

"And there was this weird old mirror man, and"
"That sounds absolutely ridiculous Adeline", Joey frowned at her as she tried to explain the whole seemingly unending fever dream. They were getting out of Joey's blue Chevrolet, coming back from the concert.
"Says the man in a pink tutu", Adeline rolled her eyes and opened the door to her apartment.
It's part of the costume I didn't"- Adeline slowly closed the door and went into her room.

Right on her bed was a small, hand-held mirror. It wasn't creepy, or related to the mirror man and Addie at all, she had owned the mirror previously. But it still reminded her of the silly old man's riddles and her odd clone.

Lost Somewhere

a poem

Aneez Kunju

From a distance
I can hear him sighing
Watery eyes
Tears dripping down his cheeks.

A young lad that he is
Lost in a strange land
Lost from himself
Lost from his kith and kin.

Paths lead to more paths
Labyrinth that it is
But no goal at sight
He makes a goal on the path he stood

Toys of clay
That will wither to clay
One day
Knows that, he too

Yet it's good to be busy
He thinks
All around he sees people
Busy in the game of existing
Willingly he participates, too

Yet in the din of silence
He can hear his lament
Pathos of pain
That stirs his soul

The Power Within Us

a short story

Michele Mary Vincent

Alice was a normal kid who was very smart, especially in math. She always got good grades in math. One day the teacher assigned some math homework that was due at the end of the year, called ALEKS. ALEKS was the percent of how much you know of grade level math you were doing. Alice scored a 52% to begin with, even though the homework assignment was due, five months away.

Copyright © 2020 - Kerala Association of Nashville

Everyone hated ALEKS, but Alice found it a way to do math, her best subject. The teacher put a leaderboard of who had the closest percent to 100%. Alice had started in fourth place. She never stopped and kept working her way up the leaderboard until she reached second. She sometimes stayed up to ten o clock just doing math. She found it relaxing and easy.

She loved math, but her passion for math had started to fade. It was because the kids at her school would call her a “bloody try hard” or “smart ugly Indian”. When she told her mom about it her mom said to ignore it. Alice took her mom’s advice to ignore them and worked even harder. She thought if she worked harder the kids in her class would eventually stop and have respect for her. Unfortunately, it became worse. More and more people kept taunting her. One day when the teacher wasn't in class she started to cry as they talked bad about her, on her face. It was as if she became invisible. She felt hurt and pain beyond anything she had ever felt. She sat there in that math class while people kept talking trash about her and continued to do her ALEKS. She finally said to herself, this stops right now and walked up to the leaderboard, changed her percent and walked back right up to that kid (who was talking about her) and said, “Guess what, I am a bloody try hard. I hope you're happy about it”. She was so happy that she had stood for herself.

She went home and told her mom about the experience. Her mom smiled at her and said, “I’m extremely proud of you”. Her mom then informed the teacher about the incident, who then made the person who had taunted Alice apologize. Alice was happy and her passion for math slowly and steadily came back. She turned out to be “one of the smartest kids” out of the whole class. That kid fought for herself, when no one else was there for her in her class.

Unfortunately, the truth about this story is that this happens every day. Lots of kids get hurt when others talk bad about them. However, if they stand up for themselves, it shows a braver side and shows that they have the guts and the confidence to say, “Not in my house”. That kid who lost her passion for math due to the bullies at school and stood up for herself when none of the twenty-five kids would, was me. The words you say impact others in great ways.

“I woke up one day and thought, ‘Enough is enough with bullying myself.’ The war is within you, and that’s also where it’s won. You just have to tackle your insecurities and then let them go.” – Keala Settle

Varun Nair

a poem

मैं अपना देश खोज रहा हूं

मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

अब्दु से बोलना घर से ना निकले
काग़ज़ जो नहीं है उसके
उसका काग़ज़ खोज रहा हूं
मिले तो बताना
मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

यह जो है लगती तो वही
लेकिन अपनों को परक्ति थी नहीं
दिखती है वही बातें कुछ और करती है अभी
मैं उन पुरानी बातों को ढूंढ रहा हूं
मिले तो बताना
मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

बारिश भी वही मिट्टी की खुशबू भी वही
भीगने से बचाती थी जो पेड़ हमें
कट गई कि गिर गई है नहीं अभी
बादल गरज रही है जो अब इतनी
खोज रहा हूं उस पेड़ को
मिले तो बताना
मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

Copyright © 2020 - Kerala Association of Nashville

यही गली थी कि कहीं और
उस पार उस तरफ थी एक बस्ती
जल गई कि मिट गई शायद थी ही नहीं
खोज रहा हूं उस बस्ती को
मिले तो बताना
मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

किस पार जाऊं मैं अब पूरब या पश्चिम
क्या कहूं कि हम उनके लगते कौन
रिश्ता कैसे जोड़ूं उनसे या जेत्ताओं
रिश्तेदार खोज रहा हूं
मिले तो बताना
मैं अपना देश खोज रहा हूं
मिले तो बताना

സംഘടനാ റിപ്പോർട്ട് 2018–19

രാകേഷ് കൃഷ്ണൻ

2018–2019 കേരളം അസോസിയേഷൻ ഓഫ് നാഷ്‌വില്ലിന്റെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റി ഉൾപ്പെട്ട എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും അവരുടെ എല്ലാവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും പിന്തുണക്കും നന്ദി പറഞ്ഞു കൊണ്ട് ഈ 2 വർഷത്തെ കാനിന്റെ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട് ഈ ജനറൽ ബോഡിക്കു മുന്നിലായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് .

കഴിഞ്ഞ 2 വർഷക്കാലയളവിൽ നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞ പ്രസിഡന്റ് ജോർജ് ബുഷ് സീനിയർ, സെനറ്റർ ജോൺ മക്കൈൻ , മുൻ പ്രധാനമന്ത്രി വാജ്‌പേയി, മുൻ യു ൻ സെക്രട്ടറി കോഫി അന്നൻ ഉൾപ്പടെ ഒരുപാടു പ്രമുഖ വ്യക്തികൾക്കും അത് പോലെ തന്നെ നമ്മുടെ കാൻ അംഗങ്ങളുടെ അടുത്ത ബന്ധുമിത്രാദികളും , കാനിന്റെ എക്കാലത്തെയും അഭ്യുദയകാംഷിയായ ശ്രീ റെജി ചെറിയാനേയും ഓർക്കുവാനും നമ്മുടെ ആദരവ് അർപ്പിക്കുവാനും ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

കാനിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പുതിയ ഏടുകൾ രചിച്ച തികച്ചും മികവാർന്ന ഒരു പ്രവർത്തന ചാരുതയാണ് ഈ കമ്മിറ്റി കഴിഞ്ഞ 2 കാലവർഷം കാഴ്ച വെച്ചത് . ഓരോരോ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും മുൻ നിർത്തി നമുക്ക് അങ്ങിനെ വിലയിരുത്താം

കാൻ നവവത്സര ആഘോഷം 2018

മിന്റ് ജൂലീപ് ഫാമിൽ ജനുവരി 20–ന് സംഘടിപ്പിച്ച നവവത്സര ആഘോഷം ഈ കമ്മിറ്റിയുടെ ആദ്യത്തെ പരിപാടി. ആകർഷകമായ ഗെയിംസ് കൊണ്ടും സ്വാദിഷ്ടമായ ഭക്ഷണം കൊണ്ടും എല്ലാവരുടേയും പ്രശംസ പിടിച്ചു പറ്റിയ ഈ പ്രോഗ്രാം 2018 ട്ടിനു ഒരു മികച്ച തുടക്കമാണ് നൽകിയത് . മികവാർന്ന ഒരു ഡിജെയിലൂടെ ആടിത്തിമിർത്തു

കൊണ്ട് അവസാനിച്ച ഈ സായാഹ്നം എന്നും ഓർമിക്കത്തക്ക ഒന്നായി മാറിയെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

വാൽക്കണ്ണം –ഡാൻസ് കളിച്ചു അടിച്ചുപൊളിച്ച കാൻ മെമ്പേഴ്സിലാർക്കും നട്ടു ഉളുക്കി എമർജൻസി പോകേണ്ടി വന്നില്ല എന്നോർത്ത് കാൻ കുടുംബത്തിനു പെരിയ സന്തോഷം

കാഞ്ചനം ത്രൈമാസിക

കാൻ പത്താം വാർഷികം പ്രമാണിച്ചു കാഞ്ചനം എന്ന പേരിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണം നടത്തുവാൻ തീരുമാനമുണ്ടായി. നാഷ്‌വിൽ മലയാളികളുടെ സാഹിത്യപരമായ

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

സർഗ്ഗവാസന പുറത്തുകൊണ്ടുവരാൻ അത് ഒരു വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചു.

വിമൻസ് ഫോറം 2018

വിമൻസ് ഫോറത്തിന്റെ ഒരു യോഗം മാർച്ച് 18-ന് മക്കെ മിൽ ക്ലബ് ഹൗസിൽ വെച്ച് നടന്നു. മലയാളിമങ്കമാരുടെ ഈ കൂടിച്ചേരൽ കാൻ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യത്തേത് ആണ്. ഗെയിംസും ഭക്ഷണവും ഒക്കെ ആയിട്ടാണ് ലേഡീസ് ഔട്ട് ആഘോഷിച്ചത് നമ്മുടെ സ്ത്രീജനങ്ങൾക്കു കാനിനു ചെയ്യാൻ പറ്റിയ ഏറ്റവും എളിയ കാര്യമാണ്.

വാൽക്കഷ്ണം – "Men's Las Vegas Night out" വേണം എന്നൊരു പ്രത്യേക അപേക്ഷ കാൻ പ്രസിഡണ്ട് മുന്നോട്ടു വെച്ചെങ്കിലും, സുശീല ചേച്ചിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്ത്രീജനങ്ങൾ പല്ലും നഖവും ഉപയോഗിച്ചു അതിനെ എതിർത്തു എന്നാണ് അണിയറ സംസാരം.

കാൻ പിക്നിക്ക് 2018

2018-ലെ കാൻ പിക്നിക്ക് ഏപ്രിൽ 7-ന് ജിം വാർണർ പാർക്കിൽ ഇൽ വെച്ച് നടത്തുക ഉണ്ടായി. അപ്രതീക്ഷിതമായി സ്പ്രിങ് സീസണിൽ തണുപ്പുണ്ടായപ്പോൾ ജാക്കറ്റ് ധരിച്ചും, തൊപ്പി വെച്ചും, ഗ്രില്ലിന്റെ ചൂടേറ്റും, ചൂടുള്ള ദോശ കഴിച്ചും, വിവിധ കളികൾ കളിച്ചും തണുപ്പിനെ അകറ്റി നിർത്തി. കാഞ്ചനത്തിന് രചനകൾ തന്നവരെ ഈ വേദിയിൽ വെച്ച് അനുമോദിക്കുകയും ഉണ്ടായി .

റോക്ക് & റോൾ മാരത്തോൺ 2018-19

2015 മുതൽ തന്നെ നാഷ്വില്ലിന്റെ സ്വന്തം റോക്ക് & റോൾ മാരത്തോണിലെ സജീവമായ വളണ്ടിയർ ഗ്രൂപ്പ് ആണല്ലോ കാൻ. മാരത്തോൺ പാതയിലെ ഒരു വാട്ടർ സ്റ്റേഷൻ നമ്മൾ നടത്തുകയും, പങ്കെടുക്കുന്ന എല്ലാ റണ്ണേഴ്സിനും ആവശ്യപ്രകാരം അവരുടെ റണ്ണിങ് സ്റ്റൈലിന് കോട്ടം തട്ടാത്ത രീതിയിൽ വാട്ടർ/ഗൈറ്ററേഡ് തുടങ്ങിയവ കൊടുക്കുകയും ചെയുന്നതാണ് ഓരോ വാട്ടർ സ്റ്റേഷന്റെയും ചുമതല.

വാൽക്കഷ്ണം -മരത്തോണിൽ പ്രസരിപ്പോടെ ഓടി നടക്കുന്ന ശങ്കർജിയെ കണ്ടപ്പോൾ യൂത്ത് വളണ്ടിയർമാർക്ക് ഒരു സംശയം... അല്ല ആരാണ് ശെരിക്കും യൂത്ത്. അതോ ഇതാണോ ശെരിക്കുള്ള യൂത്ത് .. തലപുകഞ്ഞ യൂത്തന്മാർക്കും കിട്ടി ഒരു ഗൈറ്ററേഡ്!!

മധുരം 2018

കാൻ പത്താം വാർഷിക വേളയിൽ ഒരു സ്റ്റാർ ഷോ വേണമെന്ന് കമ്മിറ്റി തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. മോഹൻലാൽ/മമ്മൂട്ടി മതിയെന്ന് ചിലർ . അതല്ല സണ്ണി ലിയോൺ വേണമെന്ന് ചിലർ . ആകപ്പാടെ അന്ധാളിച്ചു കുന്തം വിഴുങ്ങി നിന്ന നമ്മുടെ മുന്നിലേക്ക് ബിജുമേനോൻ, കലാഭവൻ ഷാജോൻ തുടങ്ങിയവർ സംവിധായകൻ റാഫിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു അവിസ്മരണീയ കലാസന്ധ്യ ആണ് ഒരുക്കിയത് പാട്ടിനു പാട്ട് , ഡാൻസിന് ഡാൻസ് , കോമഡിക്കു കോമഡി അങ്ങനെ ഒരുപാട് ഐറ്റം. നെപ്പോളിയൻ അണ്ണന് ബൈ പറഞ്ഞു ഓരോ സ്റ്റാർ ഒപ്പം ഫോട്ടോയും എടുത്തു നമ്മൾ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിയപ്പോൾ ബാക്കി ആയതു ഒരായിരം മധുര സ്മരണകൾ.

വാൽക്കഷ്ണം – ആഘോഷം കഴിഞ്ഞു എന്ന് സിനിമാതാരങ്ങളും നമ്മളും ഒക്കെ കഴുതിയപ്പോൾ ഒരാൾ മാത്രം അപ്പോഴും ആഘോഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. സമ്മർസോൾട്ട് എന്ന അയോധനവിദ്യ ഗുരുകാരണവമാരിൽ നിന്ന് സ്വായത്തം ചെയ്യെന്നു വിശ്വസിച്ച തലമറിഞ്ഞു കൊണ്ട് നിന്ന അനിൽ പതിയേരിയുടെ രൂപം മധുരത്തിന്റെ ലോഗോ ആയിയെന്നു അടക്കം പറച്ചിൽ.

ഓണം 2018

2018-ൽ കേരളത്തിൽ നടന്ന പ്രളയക്കെടുതികൾ കാരണം കേരളം ജനതയോടൊപ്പം ദുഃഖം പങ്കെടുക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി ഓണം നമ്മൾ ആഘോഷിച്ചില്ല.

കേരള വെള്ളപ്പൊക്ക ദുരിതനിവാരണ ഫണ്ട് ശേഖരണം 2018

2018 ആഗസ്റ്റ് 16ന് നമ്മളെല്ലാവരും ഉറക്കത്തിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ശെരിക്കും ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തകൾ ആണ് കണ്ടതും കേട്ടതും.നമ്മുടെ ജീവിതകാലഘട്ടത്തിൽ ഒരിക്കൽ പോലും കേരളം ഇങ്ങനെ ഒരു ദുരിതം അനുഭവിക്കുന്നത് കാണേണ്ട അവസ്ഥ നമുക്കുണ്ടായിട്ടില്ല .പല കോണുകളിൽ നിന്നും അടിയന്തര സഹായം എത്തിച്ചേർന്നെങ്കിലും ദൂരെ മാറി നിന്ന് വിവരങ്ങൾ മാത്രം അറിയാനേ പ്രവാസികളായ നമുക്കു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. 483 പേർ മരിക്കുകയും 140 പേർ കാണാതാവുകയും ചെയ്ത ഈ ദുരന്തം പലർക്കും വീടുകളും ഉപജീവനമാർഗങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുത്തി. കാനിന്റെ നേതൃത്തത്തിൽ ഉടനടി ഒരു ഫണ്ട് ശേഖരണ കാമ്പയിൻ തുടങ്ങുകയും 10 ,0000 ഡോളർ ടാർഗറ്റ് ചെയ്തു കൊണ്ട് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

പിന്നീട് കാനിന് നടത്താൻ കഴിഞ്ഞത് ഈ സംഘടനയുടെ ചരിത്രനിമിഷങ്ങളാണ് ... കാനിന്റെ എല്ലാ മെമ്പേഴ്സും അരയും തലയും മുറുകി കെട്ടി തങ്ങളുടെ പേർസണൽ കാര്യങ്ങൾ മാറ്റിവെച്ചു ഒരു മാസത്തേക്ക് ഒരു ഫുൾ ടൈം കാമ്പയിൻ നടത്തുകയും തുടക്കത്തിലെ ടാർഗറ്റ് ആയ 10 ,000 മാറി 25,000 ആക്കിയും , പിന്നെ 50,000 ആക്കിയും , പിന്നെ 75,000 ആക്കിയും കുതിച്ചു കേറി. നവമ്പർ 21-ന് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ദുരിതാശ്വാസ നിധിയിലേക്ക് ഒരു ചെറിയ സിറ്റിയിലെ മറ്റൊരു മലയാളി സംഘടനക്കും നല്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു സഹായം ആയി $ 85,000 (60.2 ലക്ഷം ഇന്ത്യൻ റുപി) അയച്ചു കൊണ്ട് നമ്മൾ നമുക്ക് തന്നെ ഒരു അത്ഭുതം ആയി മാറി എന്നുള്ളതാണ് സത്യം . ഈ തുക കേരളത്തിലെ 14 ജില്ലകളിലെ സ്കൂളുകൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville

നവീകരണത്തിന് വേണ്ടി മാറ്റിവെക്കാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ച വാർത്തയും നമ്മൾ ഇവിടെ പങ്കു വെക്കുകയാണ്.

കാൻ നവവത്സര ആഘോഷം 2019

2019 ജനുവരി 26-ന് മർഫീസ്ബൊറോ പാറ്റേർസൺ കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്ററിൽ വെച്ച് നടത്തിയ കാൻ നവവത്സര ആഘോഷം ആയിരുന്നു 2019 കൊല്ലത്തെ ആദ്യത്തെ പരിപാടി. 2018 ഓണം പരിപാടിക്കായി തയ്യാറാവുകയും എന്നാൽ ആ പരിപാടികൾ ഒന്നും പെർഫോം ചെയ്യാൻ പറ്റാതിരുന്ന കലാകാരന്മാർക്ക് ഒരു വേദി ഒരുക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ പതിവിലും നിന്നും വിരുദ്ധമായി ഒരു വലിയ പ്ലാറ്റ്ഫോം ഒരുക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കലാപരിപാടികൾക്കൊപ്പം, കാനിലെ അനുഗ്രഹീത ഗായകരുടെ ഒരു ഗാനമേളയും സ്വാദിഷ്ടമായ ഭക്ഷണവും ചേർന്ന് നാഷ്‌വില്ലിലെ മലയാളികൾ പുതുവർഷത്തെ ഗംഭീരമായി തന്നെ വരവേറ്റു.

KAN Picnic 2019

2019 ആഗസ്റ്റ് 17-ന് നടത്തിയ കാൻ പിക്നിക്കിൽ വടംവലി, ലെമൺ & സ്പൂൺ തുടങ്ങിയ മത്സരങ്ങൾ കുട്ടികളുടേയും, മുതിർന്നവരുടെ പുരുഷവനിത വിഭാഗങ്ങളിലും നടത്തുകയുണ്ടായി. വടംവലിയിൽ പുരുഷ വിഭാഗത്തിൽ ബിജു ജോസഫിന്റെ ടീമും വനിതാ വിഭാഗത്തിൽ രാജലക്ഷ്മി ഹരിഹരന്റെ ടീമും വിജയിക്കുകയുണ്ടായി. തോറ്റവർ 'ഫുൾ ജാർ സോഡ'ക്കായി തങ്ങളുടെ മത്സര വീര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു,

കാൻ ഓണം 2019

Sept 14th ഉത്രാടം നാളിൽ മർഫീസ്ബൊറോ പാറ്റേർസൺ കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്ററിൽ വെച്ച് കാൻ ഓണം, 2018- ൽ ഓണം നടത്താൻ പറ്റാത്തതിന്റെ എല്ലാ വിഷമവും തീർക്കാൻ ഈ വർഷം നമ്മൾ ഒരു മുൻ സിനിമാ താരത്തെ ആണ് അതിഥി ആയി വരവേറ്റത് . സുപ്രസിദ്ധ സിനിമാതാരം മന്യ ഒപ്പം നമ്മുടെ സ്വന്തം നെപ്പോളിയൻ അണ്ണനും നമ്മോടൊപ്പം കൂടിയ ഈ വേളയിൽ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യയും മനോഹരമായ കലാപരിപാടികളും ആ ദിനത്തെ ആഘോഷപൂർണമാക്കി .ഗംഭീരമായ ചെണ്ടമേളത്തിനൊപ്പം മാവേലിയായി പ്രദീപ് ശശിധരൻ ഓണക്കാലത്തെ മധുരസ്മരണകളിലേക്കു നമ്മെ കൂട്ടികൊണ്ടു പോയി .

വാൽക്കഷ്ണം - താൻ മന്യക്ക് വേണ്ടി മാത്രമായി ഉണ്ടാക്കിയതാണ് എന്ന് തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് മുൻ പ്രസിഡന്റ് സാം ആന്റോ നൽകിയ പായസം കുടിച്ചു സന്തോഷിച്ച മന്യ ന്യൂയോർക്കിലേക്ക് പോയപ്പോൾ ആരോ പറഞ്ഞു - "എന്തിനോ വേണ്ടി തിളച്ച സാമ്പാർ",

സ്പോർട്ട്സ് 2019

2019- ൽ വ്യത്യസ്ത ക്യാറ്റഗറീസ് ആണ് കാൻ സ്പോർട്സ് കോമ്പറ്റിഷൻ നടത്തിയത്. ശീട്ടുകളി, ചെസ്സ്, കാരംസ്, ബാറ്റ്മിൻഡൺ, ടേബിൾ ടെന്നീസ്, സോക്കർ, ടെന്നീസ് എന്നിവയിലായിരുന്നു മത്സരങ്ങൾ. വിജയികൾക്ക് ഓണം പരുപാടിയിൽ വെച്ച് സമ്മാനദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി

വാൽക്കഷ്ണം - സ്പോർട്സ് നടത്തിയ വകയിൽ അനന്തപ്പൻ വാങ്ങിയ വെള്ളവും ചിപ്സും അവൻ തന്നെ തിന്നു തീർത്തു എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ട് കുറച്ചു കുട്ടികൾ പരാതി പറഞ്ഞത് ഐസ്ക്രീം വാങ്ങി കൊടുത്തു ആരോ സോൾവ് ആക്കി എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞോ എന്നൊരു സംശയം .

സെലബറേറ്റ് നാഷ്‌വിൽ 2019

കെ സി സി എൻ 2018-2019

കാനിന്റെ സ്വന്തം ക്രിക്കറ്റ് ടീം ആയ കെ സി സി എൻ വളരെ സംഭവബഹുലമായ 2 വര്ഷം ആയിരുന്നു കടന്നു പോയത്.2018 ടാപ്ഡ് ടെന്നീസ് ബാൾ മത്സരം സെമി-ഫൈനൽ എത്തുകയും , 2019 ടി-20 ക്രിക്കറ്റ് ബാൾ ടൂർണമെന്റ് ഫൈനൽ വരെ എത്തുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ ചുണക്കുട്ടന്മാർ . ടീം സ്പോൺസർ സാം ആന്റോയുടെ പരിപൂർണ പിന്തുണയും, മുൻ പ്രസിഡന്റ് ബിജു ജോസഫിന്റെയും, ജോയേൽ ജോസഫിന്റെയും വാഗ്ദാനമായ പുതിയ ക്രിക്കറ്റ് ബാറ്റുകൾ കൊണ്ട് പുതിയ സീസൺ വരവേൽക്കാൻ നമ്മുടെ ടീം തയാറാവുന്നു.2020 മുതൽ കെ സി സി എൻ പുതിയ ക്യാപ്റ്റൻ അനന്ത ലക്ഷമണന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആയിരിക്കും പങ്കെടുക്കുക.

Special Mention/Contribution 2018/2019

Shibu Pillai was selected as representative for Govt of Kerala Loka Kerala Sabha.

KAN contributed $1000 to Orissa Floor Relief.

KAN contributed $2500 towards the CM relief fund for the Okhi disaster.

Copyright ⓒ 2020 - Kerala Association of Nashville